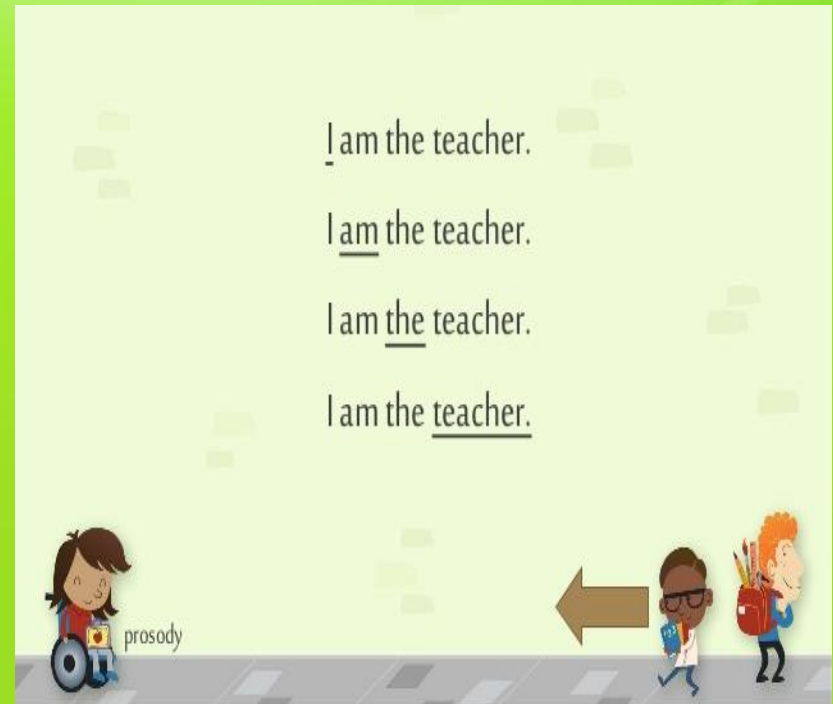
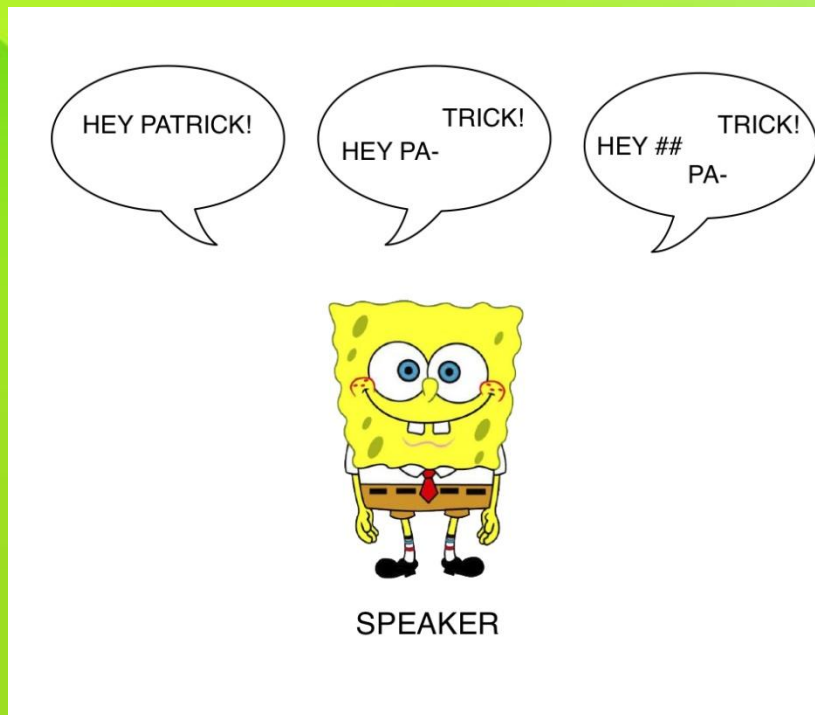

Contrastive analysis of the Ukrainian and English Prosodic Systems

Presentation was made by
Svirshchov Serhiy

What is prosody?

- In linguistics, **prosody** (from Ancient Greek: προσωδία *prosōidía* "song sung to music; tone or accent of a syllable", Attic Greek pronunciation: [prosoˈ(i)día]) is concerned with those elements of speech that are not individual phonetic segments (vowels and consonants) but are properties of syllables and larger units of speech. These contribute to linguistic functions such as intonation, tone, stress, and rhythm. Prosody may reflect various features of the speaker or the utterance: the emotional state of the speaker; the form of the utterance (statement, question, or command); the presence of irony or sarcasm; emphasis, contrast, and focus; or other elements of language that may not be encoded by grammar or by choice of vocabulary.

[illegible]

In the study of prosodic aspects of speech it is usual to distinguish between auditory measures (subjective impressions produced in the mind of the listener) and acoustic measures (physical properties of the sound wave that may be measured objectively). Auditory and acoustic measures of prosody do not correspond in a linear way. Most studies of prosody have been based on auditory analysis using auditory scales.

There is no agreed number of prosodic variables. In auditory terms, the major variables are

- the pitch of the voice (varying between low and high)
- length of sounds (varying between short and long)
- loudness, or prominence (varying between soft and loud)
- timbre (quality of sound)

In the study of prosodic aspects of speech it is usual to distinguish between auditory measures (subjective impressions produced in the mind of the listener) and acoustic measures (physical properties of the sound wave that may be measured objectively). Auditory and acoustic measures of prosody do not correspond in a linear way. Most studies of prosody have been based on auditory analysis using auditory scales.

There is no agreed number of prosodic variables. In auditory terms, the major variables are

- the pitch of the voice (varying between low and high)
- length of sounds (varying between short and long)
- loudness, or prominence (varying between soft and loud)
- timbre (quality of sound)

- Intonation – невід’ємна частина мови, частина інформаційного потоку, тому оволодіння її основними видами є важливим аспектом під час вивчення іноземної мови. Досвід свідчить, що найважче у вивченні іноземної мови є засвоєння саме її інтонаційних особливостей. Люди, які достатньо добре володіють лексикою та граматикою іноземної мови, можуть робити значні помилки в інтонації, особливо при великому обсязі висловлювання, що призводить до непорозуміння між мовцями. Тому, щоб правильно організувати спілкування, слід опанувати не тільки вербальні, а й невербальні засоби спілкування, зокрема інтонаційні особливості мови.

- Інтенація є предметом дослідження багатьох науковців. Вивченням особливостей інтонації англійської мови займаються Т. Бровченко, О. Каптюрова, О. Клименко, В. Романюк, Г. Савчук та ін. Питання порівняльної типології інтонацій англійської та української мови висвітлюються у працях Т. Корольової, І. Корунця. Історико-теоретичний аналіз поняття інтонації знаходимо у працях О. Голованьової.

- Інтенація має особливе значення при вивченні іноземної мови. Розглянемо особливості інтонації англійської мови у порівнянні з українською. Основна відмінність інтонації англійської мови полягає в тому, що вона жвавіша. Українське мовлення більш монотонне, плавне і співуче. Це пояснюється тим, що в англійській мові і наголошені, і ненаголошені склади вимовляються з більшою енергією, а кількість цих двох типів складів приблизно однакова. В українській мові обидва види складів мають довшу тривалість, ніж в англійській, а кількість наголошених складів приблизно вдвічі менша за кількість ненаголошених.

- Інтенація в обох мовах характеризується наявністю спадного, висхідного та рівного тонів. В англійській мові спадний тон являє собою зниження тону голосу на наголошених складах, до того ж на останньому наголошеному слові голос достатньо різко опускається вниз. Це тон категоричного твердження, завершеності, визначеності.

- Спадні тони в обох мовах використовуються у таких видах висловлювання: простих розповідних та заперечних реченнях, вигуках, фінальній частині альтернативних запитань, другій частині розділових запитань (у тому випадку, коли мовець упевнений у правильності першої частини висловлювання і не чекає ніяких доповнень), спеціальних запитаннях, привітаннях, спонукальних реченнях. Зазначимо, що для англійського мовлення характерним є наявність високого початку та різкого падіння у спадному тоні. В українській мові діапазон не є таким широким, що викликає труднощі у засвоєнні учнями цього тону.

- У висхідному тоні перший наголошений склад вимовляється на достатньо низькому рівні, а підйом голосу відбувається поступово. Висхідний тон – це тон невпевненості, невизначеності, сумнівів. Висхідні тони використовуються в загальних питаннях, вимогах та проханнях; під час переліку; для вираження невпевненості, пропозиції, ввічливого запрошення, прохання, застереження; у першій частині альтернативних запитань (яка являє собою загальне запитання); у завершальній частині розділових запитань, коли мовець не впевнений у правильності першої частини і хоче отримати додаткову інформацію. Необхідно зазначити, що в англійській мові прощання вимовляються висхідним тоном, в той час як в українській – спадним

- Рівний тон використовується в обох мовах для позначення слів автора після прямої мови, вставних слів, уточнюючих частин речень.
- Англійська мова характеризується наявністю спадно-висхідного тону, тобто голос спочатку знижається в межах одного складу до найнижчого рівня, а потім поступово підвищується. Цей тон використовується для уточнення, дружнього заперечення, сумніву, здогадки, протиставлення.

- Говорячи про інтонаційні особливості англійської та української мов, необхідно пам'ятати, що в українському реченні всі основні частини мови (а також дуже часто і службові частини мови) наголошені. В англійському ж реченні тільки основні частини мови (за виключенням більшості займенників) мають наголос. Службові частини мови можуть набувати логічного наголосу. Саме наголошення службових слів, модальних і допоміжних дієслів, особових і присвійних займенників є типовими помилками україномовних учнів, які вивчають англійську мову. Наслідком цього, як зазначає А. Антипова, є грубе порушення ритмічної організації мовлення, втрата специфічної для англійської вимови чіткої ритмічної структури

- Отже, ті, хто вивчають англійську мову і бажають досягти автентичної вимови, повинні знати і пам'ятати, що в англійському реченні без наголосу вимовляються: допоміжні дієслова, дієслова-зв'язки (be, get, turn тощо), модальні дієслова, прийменники (on, to, in, in front of тощо), сполучники (and, but, or, both тощо), особисті та присвійні займенники (I, me, his, her, it тощо).

- Разом читаються такі поєднання слів, що входять до загальні смислові групи:
- – артикль/присвійний/вказівний займенник + іменник: a book, the book, my book;
- – артикль/займенник + іменник з означенням: this pink dress;
- – частка to разом з інфінитивом: to go;
- – сполучники й прикметники з оточуючими частинами мови: you and I, black and white;
- – займенник/іменник + дієслово: Nick would have written;
- – присудок + обставина/додаток: go to school;
- – вступне there + форма дієслова to be: there is, there are;
- – складні прислівники: so much;
- – кінцева «німа» r (чи поєднання re) читається разом з голосною, якщо з неї починається наступне слово:

- У ході наукового пошуку було з'ясовано, що інтонація є одним із індикаторів мови і елементом культури мовлення. Було виявлено такі особливості інтонації англійської мови (у порівнянні з українською): вимова наголошених і ненаголошених складів з більшою енергією; наявність високого початку та різкого падіння у спадному тоні; наявність спадно-висхідного тону; наголос тільки основних частин мови (за виключенням більшості займенників). Ці особливості слід враховувати тим, хто її вивчає.